

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3003/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства - Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1955/18 од 01.02.2019. године, у седници одржаној дана 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1955/18 од 01.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1955/18 од 01.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Вишег суда у Врању Гж 1955/18 од 01.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању Прр1 40/17 од 23.02.2018. године, у ставу првом изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцима плати на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у предмету Општинског, а сада Основног суда у Врању И 1251/09 (ранији И 287/04), на име главног дуга због неисплаћене зараде, регреса, трошкова парничног поступка и трошкова извршног поступка, износе ближе означене у том ставу изреке, као и трошкове парничног поступка од 20.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка и тужиоцима су признати трошкови у висини од 26.250,00 динара, са законском каматом од извршности до исплате. Захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка су одбијени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су дали одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена, а тужиоцима признају трошкови састава одговора на ревизију од стране адвоката.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима о одговорности државе за обавезе предузећа са већинским друштвеним (државним) капиталом и рад њених органа који су дужни да предузму све неопходне мере ради извршења правноснажне судске одлуке, као и обавези да у случају неизвршења у разумном року надокнади штету у висини новчаног потраживања досуђеног извршном пресудом заједно са парничним трошковима и трошковима извршног поступка, израженим у пракси Европског суда за људска права (пресуде у предмету Маринковић и други против Србије; предмету Качапор и други против Србије и другим) и пракси Уставног суда (одлуке Уж 7547/2015 од 26.10.2017. године; Уж 3742/2015 од 26.10.2017. године и друге).

Такође, нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења права - одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року о објективној одговорности тужене државе за имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, те одредби члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 58. Устава Републике Србије којима је сваком гарантовано право на имовину.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

О захтеву тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одлучено је на основу члана 154. став 1., као у ставу трећем изреке, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић